

[Aage Frandsen]

Selvstændige kurser og kurser på seminarier: 1,75.

Hf-kurser på studenterkurser: 1,93.

Svar (14/11 89):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Lærertimeforbruget ved de amtskommunale hf-kurser udgør 95 pct. af lærertimeforbruget i de amtskommunale gymnasier. Rammetilskud pr. elev ved private hf-kurser er derfor fastsat til 95 pct. af rammetilskuddet til de private gymnasier. Ved opgørelse af den samlede udgift pr. elev ved de private hf-kurser skal desuden medtages refusionstilskud samt egenbetaling.

Udgiften pr. hf-elev ved seminarierne kan ikke opgøres direkte, da hf-undervisningen indgår som en integreret del af seminariernes aktivitet. Den i finanslovsforslaget angivne udgift pr. hf-elev hviler således på et skøn over fordelingen af udgifter på hf-undervisning og undervisning af lærerstuderende, således at en hf-studerende i beregningerne vægtes med $\frac{2}{3}$ af en lærerstuderende. I beregningerne indgår samtlige lærerseminarier og ikke kun seminarier med hf-kursus.

Rigsrevisionen har i beretning nr. 9 1987 om lærerseminariernes omkostninger og virksomhed samt produktiviteten i læreruddannelsen anført, at en fordelig af udgifterne på grundlag af det lønudløsende timetal ville give en mindre udgift pr. hf-elev. Det er således Rigsrevisionens opfattelse, at den hidtidige fordeling overvurderer udgifter til hf-undervisning. Undervisningsministeriet vil derfor med udgangspunkt i en ændret registrering af udgifterne i 1990 søge at udarbejde en mere nøjagtig fordelingsnøgle, der tillige kan danne grundlag for fordelingen af udgifterne på forslag til finanslov.

Spm. nr. S 166

Til *socialministeren* (8/11 89) af:

Jane Oksen (FP):

»Hvorledes er reglerne for kommunale visitationsudvalg vedrørende ældreboliger?«

Begrundelse

Det forekommer spørgeren ganske urimeligt,

at en kommune etablerer et visitationsudvalg bestående af socialinspektør, socialudvalgsformand, ledende hjemmesygeplejerske og embedslæge, og at dette udvalg suverænt fordeler kommunens ældreboliger, uden at ansøgerne har nogen mulighed for at klage, hvis udvalgets beslutning ikke falder ud til deres fordel. Efter spørgerens mening burde det være socialudvalget, der kunne klages til, og måske også til amtsankenævnet. Den beskrevne ordning, der praktiseres i en kommune i dag, lyder ganske urimelig, hvorfor spørgeren er interesseret i at vide, om kommunen med denne ordning begår noget ulovligt.

Svar (15/11 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for boligministeren, under hvis ressort lov om boliger for ældre og personer med handicap (ældreboligloven) hører.

Boligministeren har oplyst følgende:

»Efter ældreboliglovens § 17 udøver kommunalbestyrelsen anvisningsretten over ældreboliger. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kommunalbestyrelsen kan overlade til ejendommens ejer at forestå anvisninger. I disse tilfælde kan de beslutninger, som ejendommens ejer træffer, indbringes for kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse er en endelig administrativ afgørelse.

Det er overladt til kommunalbestyrelsen inden for den kommunale styrelseslovs rammer at bestemme, hvorledes anvisningen rent praktisk tilrettelægges.

Det er derfor ikke i strid med ældreboligloven, at kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om, at anvisningsretten udøves af et visitationsudvalg.

Uanset den foretagne delegation til visitationsudvalget har kommunalbestyrelsen imidlertid fortsat kompetencen. Kommunalbestyrelsen kan derfor fortsat træffe afgørelser i sådanne sager såvel efter som uden klage. Kommunalbestyrelsen kan herved omgøre den afgørelse, der er truffet i henhold til delegation i samme omfang som hvis kommunalbestyrelsen selv havde truffet afgørelsen. I praksis vil sådanne klager blive behandlet i det pågældende stående udvalg.